

Диана Манева, председател на УС на „Дженерали Застраховане“ АД

Вие отдадохте вече доста години на застрахователното дело, защо избрахте тази професия, с какво ви привлича тя и какъв път избървахте с нея?

- Застраховането до 1997 г. не беше моята професия. Попаднах малко случайно в тогавашната компания ЗК „Орел“ АД, когато компанията се разрастваше и търсеха хора за маркетинг. До този момент работех в областта на външната търговия, каквато специалност съм завършила в УНСС, специализирах банково дело и т.н. Промените, женският дълг да дадеш живот и да възпитаеш поколение ме бяха откъснали от реалните икономически процеси. Може би този факт ми повлия да започна с такава енергия и любов, а може би и защото срещнах млади и

ги няма - Андрей Цачев например. Беше толкова мил, изнесе ми лекцията „Какво е застраховката „Гражданска отговорност на автомобилистите“, после дълго време ме изпитваше върху нея. А хората, с тях се развивахме заедно, с някои продължаваме и днес сме добри приятели. Може би познавате Радослав Стоянов, приятел, който имам и до днес. За застраховането научих най-много от моя по-нататъшен колега Константин Велев. Той е човекът, който за мен ще остане в историята на застраховането като един от хората, които поставиха основите на съвре-

малките неща, да приемам всичко позитивно, да няма завист у мен.

- Коя е истинската любов и как осмисля тя живота на всеки от нас?

- Въпросът е твърде философски. Формула тук няма. Любовта може да бъде към деца, любим, род и Родина и т.н. Май трябва да имаме по много от всичките тези любови. Ако говорим конкретно за любовта на жена към мъж, това е още по-сложно. Тя е изгаряща, обсебваща. Хубавото е да я има, да остане, макар и не толкова страстна, а човешка и с много уважение.

ех да бъде Тина Търнър, само че не мога да пея. Иначе танцувам много. Обичам и романтичните блусове, музиката на Елтън Джон, Стиви Уондър, Емил Димитров е гений.

- Стигат ли ви парите и как ги харчите? Обичате ли да пазарувате?

- Обичах да пазарувам повече от нормалното за жена. Сега обаче нямам време и тази ми страст достига нормалните нива. Обичам да харча за семейството, за вкъщи, да купувам подаръци.

- Какви дрехи предпочитате, поддавате ли се на предизвикателствата в модата?

- По-скоро не ми е безразлична модата. Сега съм принудена да следвам по-класически стил.

- Правите ли компромиси - с кого и към какво?

НЕ ПРАВЯ КОМПРОМИС С ДОВЕРИЕТО И С ПРЕДАТЕЛСТВОТО

ентузиазирани хора, жадни за новости. Отдадох се на работата с цялото си сърце, преминах през различни етапи, учех се от всеки опит, поемах всяко предизвикателство, преминавах от общо застраховане към пенсионно осигуряване и животозастраховане към здравно осигуряване. Но разбрах, че любовта ми от пръв поглед е общо застраховане. И така от 2001 година досега, вярвам, че завинаги, застраховането стана моята професия, моята амбиция и предизвикателство.

- Споменът ви за първия работен ден като застраховател? Какво ви направи най-силно впечатление в отношенията ви с хора от застраховането, при които попаднахте? Кой от тях не можете никога да забравите?

- Аз имам само два първи работни дни засега в живота си, доста години вече работя, но очевидно се пристрастявам. И двата никога няма да забравя. Първият ми ден в застраховането ужасно ме уплаши с това, че много неща не знам. Но колегите ме посрещнаха така, че наистина няма да забравя този миг. С част от хората, при които попаднах, вече не сме заедно, а други просто

менното застраховане в България. Малко тривиално звучи, но е факт.

- Как изглеждате в собствените си очи, успял човек ли сте? Чувствате ли, че имате признанието на колегите ви като добър професионалист?

- Аз винаги съм повтаряла, че сам човек за нищо не става. Човекът е силен и успял, когато има своя екип от хора, на които вярва, които са професионалисти, дори по-добри от него. В този смисъл съм наистина успял човек както в общото застраховане, така и в здравното осигуряване. Заобиколена съм от професионалисти, от които продължавам да черпя знания и опит. Живея с чувството, че съм призната, но знаеш ли?

- Най-важното да се живее смислено, пълноценно?

- Мисля, че смисленият, пълноценният живот включва всичко - семейството, работата, приятелите, хобитата, уменията да се веселиш. Аз май черпя от всичко с пълни шепи. Толкова е пълен денят ми, че понякога се плаша. За съжаление започвам да губя на моменти контакта с моите близки, децата ме обвиняват, че съм работохолик, но после ми проща-

ват.

- Какво е за вас уважението, почитането на родителите?

- Винаги съм смятала, че човек ако не умее да уважава своите родители, не може да се разчита на него. Майката е свята за всеки от нас. Ако не я обичаш и не показваш своята почит, не си способен за най-съкровено. Тогава на какво си способен?

- Отношението ви към семейство, род и родина?

- Семейството за мен е пристан и смисъл. Може би малко съм съзливива, но наистина дължа това, което постигнах, в най-голяма степен на моя съпруг и на моите деца. Вярно е, че бях ученолюбива, амбициозна, отдадена на работата и т.н., но ако нямаш разбиране, подкрепа, вяра, доверие от тяхна страна, нямаше да имам спокойствието да работя. Невъзможно е!

Тъжно е да живеем във време на безверие, но струва ми се, постепенно се връща чувството ни за принадлежност, сякаш започва бавно да се събужда националното ни достойнство. Дано не греша. Надежда ми дава това, което виждам около мен, работя с много прекрасни млади хора, които са българи и вярват в род и родина. За себе си бих казала, че успял в най-главното - да възпитам две момчета, за които България е най-святата и най-красива на света.

- Какво му трябва на човек, за да е щастлив?

- Сигурно ще се повтори, защото наистина се чувствам щастлива. Казах вече - с много неща, само ще ги изброя: здраве, семейство, работа, която удовлетворява, и главно да цениш това, което имаш. Аз съм благодарна, че бог ме е дарил с уменията да оценявам и да се радвам на

- Какво е за вас домът, в който живеете?

- Прекрасен е! Има атмосфера и много топлина.

- Обичате ли да се застоявате вкъщи, да се грижите за семейството си, да готвите? Как се чувствате в кухнята? Предпочитани ястия, сготвени от вас?

- О, това е страхотен въпрос. Моето хоби е да готвя. Мога да готвя денонощно в събота и неделя. Обичам да посрещам гости. Обичам да готвя всичко - от традиционни български гозби до всякакви интерпретации и експерименти.

- Как си почивате? Как балансирате времето си на работното място, вкъщи и извън дома? Предпочитани места? И - среда? С какви хора обичате да общувате?

- Спортувам, обичам да карам ски, но синовете ми пораснаха, а съпругът ми не обича и имам проблем. Най-приятно е да се срещаме с приятелски семейства. Имаме една група, с която почиваме на остров Тасос. С тях винаги се чувствам млада и щастлива. Като сме заедно, е много весело - смеем се, почиваме си истински.

- Любимият ви филм?

- „Мостовите на Медисън“, много женски филм. И редица други, разбира се. Напоследък се влюбих в „Да ритнеш камбаната с финес“.

- Книгата или книгите, към които се връщате често?

- „Сбогом на оръжията“, „Отнесени от вихъра“, „Време разделно“.

- Пристрастена ли сте към определен цвят?

- Обичам да нося черно.

- Най-обичаната от вас музика?

- Такава, която те кара да танцуваш и да забравиш всичко. На младини мечта-

вах да бъда Тина Търнър, само че не мога да пея. Иначе танцувам много. Обичам и романтичните блусове, музиката на Елтън Джон, Стиви Уондър, Емил Димитров е гений.

- Стигат ли ви парите и как ги харчите? Обичате ли да пазарувате?

- Обичах да пазарувам повече от нормалното за жена. Сега обаче нямам време и тази ми страст достига нормалните нива. Обичам да харча за семейството, за вкъщи, да купувам подаръци.

- Какви дрехи предпочитате, поддавате ли се на предизвикателствата в модата?

- По-скоро не ми е безразлична модата. Сега съм принудена да следвам по-класически стил.

- Правите ли компромиси - с кого и към какво?

- Много. Обичам да прощавам и да търся обяснение за грешките. Само не правя компромис с доверието и с предателството. Загубата на доверие е много страшна.

- Трите неща, без които не бихте могли да живеете?

- Близките ми хора, любовта, в т.ч. към работата и приятелите.

- Религиозен човек ли сте, за какво трябва да е нашата постоянна молитва, за какво и на кого трябва да се вричаме?

- Религиозен в ортодоксалния смисъл на вяра, не бих казала. Но вярвам в съществуването на Бог, на сила, която ни направлява и управлява съдбата ни. Вярвам, че хората, които не причиняват зло на други хора, са по-щастливи и закриляни от съдбата. Молим се за здраве, вричаме се на живота, пълноценен, изпълнен с любов и изпитания, с възходи и падение, но все така желан и хубав.

- Коя черта най-много уважавате у хората? А у себе си? Впрочем доверчива ли сте?

- Малко повече, понякога ми казват, че съм наивна. Но все пак си мисля, че това не е така. По-скоро е доверие, а не доверчивост. У себе си не зная коя е любимата ми черта. Може би бижнерадостта? У хората ценя честността и мъжката дума - може да е изречена и от жени.

- Четете ли вестник „Застраховател прес“ и какво е мнението ви за него?

- Разбира се. Той ни предоставя най-бързия път да си в хода на процесите в бранша. Дава ни възможност да видим гледните точки на колегите и да се поучим от техния опит.

VICTORIA
FATA Insurance

www.victoria-insbg.com

Интервю на ПЕТЪР АНДАСАРОВ